

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Carl Nielsen

Citation: Rode, Helge: "Carl Nielsen", i Rode, Helge: *Den vilde Rose*, Gyldendal, 1931, s. 95.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_13-shoot-workid58880/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Den vilde Rose

CARL NIELSEN

(1925).

DET maa nu være særlig fint
at være født paa Fyn,
hvor der er godt med Skemt og Smil,
og Smør og Mel og Gryn.

Se Venner, et naturligt Liv
det kan han vise Jer,
saa fuldt og helt naturligt, som
kun Eventyret er!

For det er ej naturligt, vel? —
blot at gaa rundt i Ring,
saa Livets store Spil ser ud,
som lutter Ingenting.

Han ser sig langt tilbage nu,
fra Tinden, hvor han staar.
Han ser den lange Livets Vej
af Timer og af Aar.

Den lange Vej er levende,
af Toner og af Spil.
Jeg tror, at mere morsom Vej
var ingensinde til.

Det maa nu være særlig godt
at være født paa Fyn,
hvor Skæbnen selv har Smil om Mund
og nøddigt rynker Bryn.

Hos Æbletrær og trinde Børn,
blandt Blomster tæt i Gro,
hvor Hønen sipper rundt omkring
den ubornerte So.

Saa struttende af Sundhed som
det røde Æbles Rund
er bitte Børn med Mad i Haand
i Mave og i Mund.

Vi gaar omkring i Frodighed,
— en rund Velhavermil.
I Skov og Mark, i Belt og Aa
titusind Solblinksmil!

O, der er Mad for Krop og Aand,
sød Mælk for Barnets Sind,
saa tæt ved Jordens Moderbryst
med Kinden mod dens Kind.

Det glemmes ej, naar Vejen gaar
stejlt op i Storm og Frost.
Den jevne Barndoms Frodighed
er god som Rejseskost.

De mange tusind Smil fra Fyn,
slaar ud i Sang og Spil,
naar du kan høre, hvad du ser,
for Øre maa der til.

Selv Vejens Skærveslagersten
har egen Melodi
Alverden er en skjult Musik,
som kun skal gøres fri.

Men Vid og Vilje maatte til
og Strenghed og Geni,
før Livet turde røbe ham
sin muntre Melodi.

Før Livet turde røbe ham
sin dybe Melodi,
sin Sang af Sus og Storm og Ild,
sin vilde Symfoni.

Se Venner, et naturligt Liv,
det kan han vise Jer,
saa rigt og saa naturligt, som
kun Eventyret er.

Med Niste fra sin Barndoms Land,
god Rejsekost fra Fyn,
gik Vejen op til Højderne
og til de store Syn.

For har vi ingen Tinder her —
I Tanken er de til!
Han stiger opad Trin for Trin
og flyver, naar han vil.

De siger nok, at Himlens Port
er uoplukkelig;
men Mandens Attraa: Frem og Op,
er uudslukkelig.

Se dig tilbage. Se saa frem!
Fra Fyn til Tindens Top,
hvor Sneen straalet solbelyst
og Himlens Port gaar op.